

Venstres og Højres Side, som var af en noget anden Beskaffenhed, end man har været vant til, netop i den Tid, da der stod den store Strid om vor Forsvarssag.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen og andre ærede Medlemmer har søgt at føre Bevis for, at det til en vis Grad skyldtes vor Hær og Flaade, naar Tyskland under Verdenskrigen nødigt vilde have Danmark til Fjende. Nu er det vel selvfølgelig, at ingen krigsførende Magt ønskede at udvide sit Fjendetal ud over, hvad man fandt strengt nødvendigt, og vi kan vel alle være enige om, at navnlig Centralmagterne var spændt saa haardt for med Fjender, saa at de ikke uden bydende Nødvendighed forøgede deres Antal. Men jeg vægrer mig dog ved at tro, at der er nogen, der for Alvor kan mene, at det var Frygt for det danske Militærvesen, der gjorde, at man ikke drog Danmark med ind i Krigen. Jeg vil fremdeles være af den Formening — og den Mening støttes af store Dele af vort Folk —, at naar Danmark ikke blev inddraget i Krigen, skyldtes det, at man ikke var nødt dertil eller ansaa det for formaalstjæntligt, alt i Forening med den kloge og udmærkede Politik, der blev ført herhjemme under Krigsaarene. Nu er det for øvrigt ganske ejendommeligt, at der altid tales om og tænkes paa vor sydlige Nabo. Der kunde i Fremtiden ogsaa tænkes andre Naboer, hvis man endelig vil, der kunde drage Danmark ind i Krig eller i egen Interesse kunde tænke paa at krænke vor Neutralitet. Det var vel ikke ganske udelukket, og det vilde da vel ikke være svært at sige, hvad Følgerne vilde blive uanset vor Hæror- dning af 1922. Det vilde blive et ødelagt Land, det kan vi alle være enige om, og det er sagt herfra — det kom navnlig frem i Udenrigsministerens Foredrag —, at det kunde komme til at betyde en Tagen Parti for den krigsførende Magt, overfor hvem man vilde væge sig, og som krænkede Neutraliteten. Og hvad saa bagefter, naar Krigen var endt? Om Danmark skulde bevare sin Selvstændighed, vilde i høj Grad komme an paa, hvilken Magtgruppe der gik sejrrig ud af Krigen. Der er i den Henseende hen- vist til Belgien, der stred sin heltmodige Kamp, men vi kan dog vist alle være enige om, at hvis Centralmagterne havde sejret, havde det set sort ud for dette Lands Selvstændighed, saa havde dets militære Beredskab jo ingenlunde kunnet redde Landet fra at komme i Afhængighed.

Fra konservativ og Venstres Side forudsættes det stadig, at der kan komme krigeriske Forviklinger. Det fremgaar af

alle de Indlæg, der er gjort af ærede Talere fra den Side, at man ser ganske bort fra Forbundspagtens Hensigt: at hindre Krige, og er stadig overbevist om, at der kan komme krigeriske Forviklinger. Nu tvivler jeg ingenlunde om, at vore politiske Modstandere har en god Tro, men jeg kan med min bedste Villie ikke dele den, og det forekommer mig — navnlig efter den højt-ærede Udenrigsministers Udvikling —, at Danmark ved Folkeforbundspagten er beskyttet saa godt, som vort Land over- hovedet kan blive beskyttet under de Forhold, som nu en Gang eksisterer i Verden. At hævde os ved Vaabenbrug vil jeg anse for en absolut Umulighed, og jeg kan ikke tænke mig, at nogen kan mene, at vi blot i nogen Grad eller i nok saa kort Tid med Vaaben i Haand kan væge os overfor Fremtidens vel endnu frygteligere Krige, Fabrikskrigen, de tek- niske Hjælpemidlers Krig, som vi jo er ganske ude af Stand til at følge med i, med Gift, Gas, Undervandsbaade, Flyve- maskiner, og hvad nu Teknikken kan udspekulere til kommende Krige. Der er blevet sagt herfra, at vi skal have et over- for Neutralitetskrænkelser effektivt For- svar, men vi mangler stadig Forklaringen paa, hvad der forstaas derved, og jeg skulde mene, at man fra konservativ Side ikke anser det for muligt at føre et effektivt Forsvar med den Militærordning, vi har. Man gik ganske vist med til Ordningen sammen med Venstre i 1922, men det skyldtes rimeligvis, at man var nødt til at gaa med for at faa noget ført igennem. Det var ikke med glade Miner, man gik med, og jeg tvivler stærkt paa, at man har nogen synderlig stor Tro til vor nu- værende Forsvarsordning.

Der er under Debatten blevet anført en Række Udtalelser fra Udlandet og navn- lig fra udenlandske Socialdemokrater, der jo altid er de bedste Socialdemokrater i Modsætning til de Socialdemokrater, vi har herhjemme, en Opfattelse, som ikke er noget enestaaende for Danmark, men som man ogsaa kan finde andre Steder. Der er bl. a. blevet anført en Udtalelse af den svenske Forsvarsminister, Per Albin Hans- son, en Udtalelse, som man har ment kunde vendes mod vort Afrustningsforslag. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad den svenske Forsvarsminister siger om det svenske Forsvarsspørgsmaal. Han siger: „Det er muligt, ja, endog troligt, at et Flertal af Sveriges Socialdemokrater mener, at vort Land uden Fare kunde skride til øjeblikkelig Afrustning. Tilhæn-